

De Postrijder verschijnt s' dinsdags, s' donderdags en zaterdags.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeuren.
Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet getrukeerd zijn.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 30 centimen.
De aankondigingen, per drankregel, 15 centimen.
De reklaamen, per drankregel 25 centimen.

TONGEREN, DEN 16 MEI.

Runderpest.

De verbetering der runderpest daurt voort in Holland.

De eerste Kamer der Staten-Generaal heeft eenstemmiglijk de wet aangenomen welke aan de regering de vereischte volmacht verleent om de ziekte te verootenigen door de algemeen afmaking van het vee, en 's lands blad bevat de schikkingen er van, onder datum van 19 april. Deze wet zal onverwijld worden toegepast: ambtelijke zandbrieven gebieden aan al de burgemeesters der besmette gemeenten in de provincie Utrecht en Zuid-Holland over te gaan tot de afmaking en begraving van al de besmette dieren, voor deze bloedige slachting den datum van 25 april aanwijzende in de eerste dezer provincie en dien van den 30 in de tweede.

Het is te verhoppen dat deze krachtige maatregel in Holland het uitwerkfel hebben zal dat hij in Engeland en elders heeft gehad, en dat dit land eerlang, evenals het overige van westelijk Europa zal verlost zijn van eene plaag, waarvan het maar al te lang de verwoestingen heeft geleden.

Uit de inlichtingen door den heer Minister der binnenlandsche zaken aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal medegedeeld, blijkt dat de zoogezegde ontdekking van den heer Paarlberg te beschouwen is als bepaaldelijk begraven. De meerderheid der dieren, welke, volgens dezen uitvinder, tegen de besmetting zouden dienen gevrijwaard te wezen, is integendeel besmet en omgekomen.

De runderpest heeft zich opnieuw te Antwerpen vertoond, namelijk in den stal van eenen kleinen veevvecker, wiens drie beesten zijn moeten afgemaakt worden. Dit is, zoo wij ons niet vergissen, de twintigste indringing welke de ziekte in de stad en voorgelochten van Antwerpen doet sedert de maand januarij van het verleden jaar, en nooit is men stellig te weten gekomen wat de rechtstreeksche bron der besmetting is, alhoewel het klaarblijkelijk mag heeten dat dezelve voortvloeit uit de menigvuldige gemeenschappen welke onze koopstad met Holland onderhoudt, en namelijk met Rotterdam, welke al het centrum is van het grootste besmettingsmiddelpunt van Nederland.

Men schrijft uit Brussel: Wij vernemen dat het gouvernement den vrijen invoer van 't voeder eerstdaags zal toestaan. Tot heden is er geene beslissing genomen, aangaande de belgische eigenaren welke, in Nederland, binnen de vijf duizend ellen der grenzen, hun vee in hunne weilanden vetten, en aan welke de trakaten van Wenen en van de 24 artikelen, zekere rechten tekenen. Men beweert dat het ministerie in onderhandeling zal treden met de bestendige deputatiën van Luik, Limburg, Antwerpen en de twee Vlaanderen ten einde zekere maatregelen voor te schrijven, mits welke gemelde eigenaren, dezen zomer hun vee zullen mogen invoeren in België. Wij wenschen eenen spoedigen en goeden uitval, in 't algemeen belang.

Vlucht van keizer Maximiliaan.

Eene depeche uit New-York, 4 mei 's avonds, met de stoomboot *Pereire* der trans-atlantische kompanie aangekomen, meldt het volgende: « De laatste berichten uit Mexico bevestigden de neêrslag der keizerlijken door Diaz, te Queretaro, den dood van Miramon en de vlucht van keizer Maximiliaan. »

Gevecht tusschen Pruisen en Frankrijk.

Men leest in den *Volksfreund*, een Duitsch dagblad van Cincinnati, onder dagteekening 23 april:

Eerste gevecht, op den luxemburgsche grond geleverd tusschen de Pruisen en Franschen. — Neêrslag der eersten.

« Gisteren namiddag, in het etablissement van onzen buurman M. Thilly, 207 en 209 Vloestreet, welke buurman van luxemburgschen oorsprong is, geraakten een Pruis en een Franschman in geschil, opzichts den oorlog tusschen de beide mogendheden.

« De Franschman had eenige kritieke opmerkingen over koning Wilhelm gedaan; de Pruis verstout door den goeden uitval van het naaldgeweer, gedurende den laatsten oorlog in Duitschland, beantwoorde dezelve met eene oorveeg.

« De fiere Franschman geraakte in gramschap, wierp den Pruis op den grond en rammelde hem zoo geweldig, dat de man met het naaldgeweer gedwongen werd genade te vragen en in het

fransch *pardon! pardon!* te roepen. Zijn tegenstrever zou hem stellig nog meer algeranseld hebben, indien de Luxemburger er niet ware tusschen gekomen, om de beide strijders van elkander te trekken, terwijl hij opmerkte dat hij niet geneigd was, bloed bij hem te laten stroomen. »

Men schrijft uit Brussel aan den *Escaut*: Sedert de twee ministerraden door den Koning gehouden daags na zijne wederkomst van Parijs, en voor zijn vertrek naar Berlijn, loopen de tegenstrijdigste geruchten onder het volk. In de gemaakte kringen is men overtuigd dat wij dit jaar twee kampen hebben zullen: het onderrichtingskamp van Beverloo en Brasschaat, en een manoeuvreskamp van 20 tot 30 duizend mannen te Gemblours, soort van observatielager, bestemd om des noods de zoo belangrijke positie van den samenloop der Maas met de Sambre te verdedigen.

Bij deze gelegenheid spreekt men van de noodzakelijkheid om in allerhaast zekere verdedigingswerken te maken. Men zegt tevens dat er kwestie is van een koppel forten te bouwen, en eenen dijk op te werpen op den linker oever der Schelde, om de forten van Burcht te St. Philip met elkander te verbinden, en alzoo te verhelpen in de ontoebereikbaarheid der antwerpse versterkingen.

De *Escaut* voegt er nog bij: Onze correspondentie van Brussel kondigt insgelijks aan, dat er forten moeten opgericht worden op den linker Scheldeoever; Deze maatregel zoude gevolgd zijn van de afbraak der citadellen van het Noorden, van het Zuiden, en van het Hoofd van Vlaanderen, welke voortaan onnoedig zijn geworden.

Het bestuur der ijzerenwegen heeft appelboomen doen planten, in vorm van hagen, langs beide kanten der ijzeren baan van Brussel naar Leuven. Deze beplantingen zijn bij onderneming gedaan, en de aannemer moet ze onderhouden gedurende hetzelfde getal jaren, dat hij recht heeft op het fruit. Aldus heeft men eene zeer schoone afsluiting bekomen die, verre van geld te kosten, jaarlijks eene nog al ronde som zal opbrengen.

Men schrijft uit Namen, 12 mei: Verleden nacht, rond 12 1/2 ure, is er in de broodbakkerij van den heer Th. Morin, IJzerstraat, een hevige brand uitgeborsten. Het vuur is op den zolder begonnen, waar het meel en andere etwaren lagen. De schade wordt op 35,000 franks berekend.

De natuur voorziet in vele dingen, maar dat zij ons in het zaad eener plant eenen barometer schonk, is u en wellicht vele onbekend. Op mijne kamer hangt een stukje bordpapier, waarop in de cirkel de volgende woorden zijn uitgeschreven: Aangenaam, onbestendig, schoon, regen, vochtig, wind; in het midden der schijf is een klein gatje, waarin het zaadje steekt, dat op zekere hoogte met eenige omwindingen horizontaal gebogen wordt, en zoo doende een wijzer vormt. Dat ding is zoo juist en zoo gevoelig, dat met het stormweder op den eersten Paaschdag, reeds 2 uren voor het afnemen van den storm, mijn barometer zulks aanwees. Het is het zaadje van eene plant, *Aerodion* of *Nerodium*, en in China als barometer algemeen in gebruik.

Men schrijft uit Doornik, 13 mei: Een ministerieel blad meldt dat de slechting onzer versterking binnen kort zal plaats hebben, en dat het korps der genie met dit werk gelast is. Van zoohaast het buskrud en oorlogstuig zullen weggeruimd zijn, zal er eene afdeling van het regiment der genie naar hier komen en zich onmiddellijk aan 't werk stellen. Daar de gelegenheid zich aanbiedt om belangrijke proefnemingen te doen, zal het geniekorps dezelve te baat nemen om de hulpmiddelen der kunst te ontwikkelen. Men zal eeniger wijze het beleg der sterkte doen. Daarna en op een gegeven oogenblik, zullen de versterkingen inzakken, ten gevolge der maatregelen genomen. M. de minister van oorlog is van zin deze proefnemingen bij te wonen.

Men schrijft uit Charleroi, 13 mei: Zij zijn heel sterk geleerd die kleine Walen! In eenen prijskamp voor lagere scholen had de permanente deputatie als vraag gesteld: « Door welke hoedanigheden heeft koning Leopold I de achtig en de dankbaarheid van het belgische volk gewonnen? » — Omdat hij, zegde een der jongens, de neef is van Napoleon. — Neen, omdat hij Napoleon geklopt heeft! zei een tweede. — Omdat hij den slag van Waterloo heeft gewonnen! beweerde een derde. — Belange niet! zegde een vierde, hij heeft Julius Cesar verslagen. — Dwaasheid, een vijfde had het gevonden: Leopold heeft de *Nerviërs* verslagen en de *Nerviërs* waren zoódanig verslagen,

dat ze de *plein* van Fleurus al zweemmende overtrokken. God zegene ons, watonderwijs!...

— Paus Pius IX heeft zijn 75 jaar bereikt; hij is geboren den 13 mei 1792. Den 16 junij toekomende zal het 21 jaren zijn, dat hij tot den pauszijken zetel is verheven g'worden.

— Men schrijft uit Valence aan het dagblad *le Droit*:

« Op dit oogenblik wordt er in onze stad van niets anders gesproken dan van de vlucht van M. X., percepteur der direkte belastingen te Valence; doch men weet nog niets van de omstandigheden, dewijl er nog niets in de opzoekingen der justitie is uitgelekt. Men spreekt van een defieit, waarvan het juiste cijfer nog niet bepaald is.

« Gisteren begaven M. Lepetry, keizerlijke procureur, en M. Berrault, instructie-rechter, zich naar het inwonderingsbureau, alwaar die magistraten welhaast door den algemeenen tesorier-betaler vervoegd werden. De operatiën der magistraten werden bijna den ganschen na middag voortgezet. Zij hebben vervolgens verschillige personen der stad als getuigen opge-roepen.

« Deze tijding heeft onze bevolking diep ontroerd, in welks midden M. X., tot hertoe zeer geacht werd.

« Men weet volstrekt niet, wat er van den percepteur is geworden »

— EEN TREK VAN LAGUERRE. — Een der trekken van Laguerre, die meest bijval genoten hebben, had de Sinte-Walburgisplaats, te Antwerpen, tot toneel. Het feit gebeurde over vele jaren.

Het was een dag van groote vertooning op de foore. *Laguerre blagueerde* aan zijne barak, torn talrijke Antwerpseche Flaminganten, in gezelschap zijnde, voor hem stil hielden.

Na de redevoering van den goochelaar aangehoord te hebben, besloten onze vrienden de tent maar eens in korps binnen te trekken, om de voorstelling te zien, die met zooveel gerucht en welbekendheid aangekondigd werd.

Laguerre wordt nu eensklaps ernstig; hij blijft in zijne redevoering steken, maar op eenen plechtigen toon voortgaande, meldt hij de honderden boeren en werkheden, die voor de tent te gaten stonden: « Ik Laguerre, zal u doen zien, wat niemand op de gansche flore u kan toonen. Gij zult in mijne tent Hendrik Conscience, den *Door* (Th. Van Ryswyck, Vleeschhouwer en Zetterman zien, enz., enz. Ik geef mijn hoofd aan den eersten charlatan, die u zoo veel kan laten zien. »

Eerste plaats, 50 centimen; tweede plaats, 20 centimen. « *La musique, la musique!* »

— PROCES TEGEN ENE MUSCH. — Het is reeds te lang, dat de muschen zich in het recht wanen, iedereen voor dief te mogen mischelden, zij, die haar leven lang niets doen dan stelen. Vraagt het bijzonderlijk aan de hoveniers, hoe gaarne zij de laatste musch zouden zien de keel toewringen. Nogtans, zoo lang dat dievenras slechts eenige jonge erwijns kimpje, was dit geene crimenele zaak; doch nu beginnen zij hare schelmstukken wat te verre te drijven, en eene van haar, op heeter daad betrapt, zal voor haar stout bedrijf te boeten hebben.

Verleden week wilde de postbode van E.-W. de busse lichten, maar vond deze gansch ledig; van schrik aangedaan, riep hij alle heiligen te zijner hulp, en zijne oogen ten hemel wendende, bemerkte hij op den tak eens booms eene musch, die zoo geweldig « dief! dief! », begon te piepen, en haar bekkenel zoo wijl openspande, dat zij eenen brief voor de toeschouwers vallen liet. Zij had zichzelf verraden: zij was de dieffegge. Betrouw u dan nog op het geheim van den post, als de muschen uwe brieven aan iedereen voorwerpen, om ze te laten lezen. Met recht heeft de postbode twee getuigen genomen en de dieffegge voor het gerecht doen dagen. Zij zal dus te verantwoorden hebben: 1° om brieven uit de bus van W. te hebben ontvreemd; 2° van onwettige inbezittinging dezer bus, ten einde er hare woning in te vestigen; 3° van zonder benoeming of aanstelling het ambt van postbediende te hebben uitgeoefend; 4° van den postbode De Korte, te kort te hebben gedaan in zijne faam van treffelijken bediende. Dat haar vonnis recht weze! Maar intusschen moeten wij toch bekennen, dat, moesten wij aan het hoogere bestuur van het postwezen staan, de zaak tot zulk punt niet komen zou, en wij er eene gansch andere wending zouden aan geven. Want in den grond vind ik in het misdrijf dezer musch niets anders dan eene groote behendigheit en in plaats van te straffen, zou er een groot voordeel zijn uit te trekken, kon men aan deze aangeborene hoedanigheit eene zekere richting geven, en tot meerdere volmaaktheit opleiden; zoo zou die musch later als postbode zelve aan het vaderland groote diensten kunnen bewijzen, en niet alleenlijk aan het muschenegelslacht, maar aan meestal de vliegende burgers der lucht

zoude in den postdienst een ambt worden bezorgd, dat met hunnen aard en ingeborenheid best zou overeenstemmen. Zoo zou de musch bode zijn van brieven, die dievenplannen en plunderingen bevatten; doodsbrieven of rooiberichten, zou ik door eene zwarte kraai doen bestellen; zoete minnebriefjes zouden door een lief dufje gedragen worden; vermaambrieven tot betalingen, door eenen schrikkelijken klampvogel; uitnodigingen tot festivals, muziek- of zaugfeesten zouden de nachtegaal toekomen; politieke en diplomatische tijdingen zouden door de snelle vlucht des arends de gansche wereld worden bekend gemaakt. — Ik zou dan nog mijne boden weten te kiezen en aan te stellen dan, waar zij met de ligging der plaatsen best bekend zijn; en hiertoe zouden de vierpooters ook hunne goede diensten niet weigeren.

— Men schrijft uit Breda, 11 mei: Heden morgen is onze stad aan een dreigend gevaar gelukkig ontkomen. In de Karrestraat namelijk, op den zolder der woning van den vuurwerkmaker v. d. W., die aldaar aan den brand was, ontstond brand, of liever had eene ontploffing plaats, waardoor het dak van het achtergedeelte dezer woning geheel uit elkaar sprong en v. d. W. zelf ernstige brandwonden bekam.

— Men schrijft uit Ijtsen, 11 mei: Niettegenstaande vele waarschuwingen en ongelukken, blijkt het schieten bij de boeren en drift te zijn, die niet uit te roeien schijnt. Donderdag laatsleden had alhier wederom een ongeluk plaats, dat noodlottige gevolgen kon hebben. Een jongeling van 16 jaren, een arme wees, die als « lystsfeint » dient, wilde ook eens schieten. Uit gebrek aan een pistool, vulde hij een fleschje kruid, deed in den hals een stuk papier, stak dat aan met een lucifer en de gevolgen bleven niet lang achterwege, daar het fleschje met geweld uit elkander sloeg en hem zoo in het aangezicht kwetste, dat men voor het behoud zijner oogen kwast.

— De schotsche statisticus dr. Stark heeft bewezen, dat zelfs het armste meisje haren man eene huwelijksgift medebrengt, die voor velen vrij wat waarde heeft. Dat zijn namelijk elf jaren levens, die een jong gezel opoffert, als hij ongetrouwd blijft.

Naar de waarnemingen van dr. Stark sterven er van 100 ongetrouwde mannen van 20 tot 30 jaar, dubbel zooveel als van een gelijk getal getrouwen van dienzelfden leeftijd.

Op den leeftijd van 25 tot 30 jaren de dood van de ongetrouwen 13 per 100, en van de getrouwen slechts 8 ten honderd weg. Voorts sterven er van 1000 getrouwde mannen 30 tot 35 jaren 9 p. c., terwijl er van de ongetrouwen 14 p. c. ten grave dalen.

Ook op hoogere leeftijden gaat de regel door. Van getrouwde mannen van 60 tot 65 jaren sterven 33 per 1000, van de oude vrijers 43 per 1000. Uit deze gegevens is de berekening te maken, dat getrouwde mannen van 25 jaren kans hebben, elf jaren langer te leven dan ongetrouwen.

— *Gevolgen van den oorlog.* Uit Könighof wordt gemeld, dat bij den aanvang van het warme jaargetijf zooveel daar als in alle streken van Boheme, waarin het vorige jaar gevechten plaats hadden en een groot aantal gesneuvelden, ter aarde werden besteld, de gevolgen van de onvoldoende begraving zich op eene beklagenswaardige wijze vertoonen. Vermits namelijk vele graven, waar de lijken meer dan een vader hoog liggen, nauwelijks met een voet aarde zijn bedekt, stijgen daar dampen op, welke in enkele streken den geheelen luchtkring verpestten. De landheden, die in de nabijheid van dergelijke graven met arbeid bezig waren, werden ernstig ongesteld en vele vonden ten gevolge daarvan een snellen dood.

Oostenrijk.

Een telegram uit Belgrado kondigt aan dat de Circassiers, in Turkije gevestigd, in opstand zijn gekomen, en eischen naar Rusland terug te keeren. Vier honderd huishoudens, op de boorden van den Donau gekomen, vragen den doortocht langs Servie. Er is nog geene beslissing genomen.

Het *Vaterland* bevat een artikel over Zuid-Duitschland en den aanstaanden oorlog, waarin betoogd wordt dat Pruisen niet in staat is Zuid-Duitschland te dekken, en dat hij het Beiersche volk de grootste onwil heerschte om voor Pruisen tegen Frankrijk te strijden.

Het Hofblad de *Kreuzzeitung* zegt dat de Koning van Pruisen en de Keizer van Rusland den 1 junij zich te zamen naar Parijs zullen begeven.